

عنوان مقاله:

مفهوم فرم و فضا در معماری

محل انتشار:

سومین کنگره علمی پژوهشی افق های نوین در حوزه مهندسی عمران، معماری، فرهنگ و مدیریت شهری ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی پناه یزدان - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ماهشهر

منوچهر تمیزی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ماهشهر

خلاصه مقاله:

این مقاله حاصل پژوهشی است که در مقوله فرم و فضا به بحث و چالش می پردازد. آفرینش معماری همواره با دومقوله اساسی سر و کار داشته است؛ فرم و فضا. این دومقوله که به ترتیب جنبیه های صوری و معنایی معماری را تشکیل می دهند. فرم یکی از مقوله های اساسی آفرینش معماری به شمار می آید. در واقع سنگین ترین وظیفه ای که برای معمار می توان قائل شد. آفرینش فرم است. چرا که معمار بایستی در این مرحله با به کارگرفتن ماده، زیبایی بیافریند، یعنی سخت ترین موجودیت را برای انتقال ظرفیت ترین معناها بکارگیرد. آفرینش فرم از اهمیتی بسیار برخوردار است، زیرا معمار در آفرینش فضا آنچه را می خواهد بگوید، با استفاده از فرم ابزار می کند. فرم چه در موسیقی چه در معماری و چه در شعر، بعدها ذهنی را می نماید و تنها راه ممکن برای انتقال مفهومی خاص از سوی آفریننده اثر به استفاده کنند و مخاطب است. عناصر فرم و فضا همراه یکدیگر واقعیت معماری را تشکیل می دهند. وقتی فضا توسط عناصر تشکیل دهنده فرم شروع به حبس شدن، محصور شدن، شکل گرفتن و سازماندهی شدن می کند، معماری بوجود می آید. مسئله اصلی معماری، «فرم و فضا» و «زندگی» و چگونگی ایجاد ارتباط بین این دو است. گمگشتگی مفوم فضا در معماری و متعاقب آن، گمگشتگی این مفوم در آموزش معماری، دلیل و خاستگاه پیدایش مسئله در ذهن، برای پرداختن به این تحقیق گردید. در این باره پرسش های زیر جهت روشن تر شدن مسئله مطرح می گردد: تعریف و مفهوم فرم و فضا چیست؟ خلق فضا و فرم چگونه به وقوع می پیوندد؟ روش تحقیق در این مقاله به صورت مطالعات توصیفی و تحلیلی است و از چند بخش عمده تشکیل شده است. ابتدا به معرفی مفهوم فرم، فضا، سپس ویژگی های بین این دو مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

بازشناسی، فرم، فضا، معماری، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520152>

